

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА Й ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ!

ВИДІЗВА ТРЕТЬОЇ КОНВЕНЦІЇ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Дорогі Товариші й Товаришки!
 Ми, делегати й делегатки Третьої Конвенції Робітничого Запомогового Товариства в Канаді, що зібралися на свої наради в днях 21. і 22. січня 1927 року з різних місцевостей в місті Вінніпегу, кличемо до всіх вас:

Вступайте в члени Робітничого Запомогового Товариства! Молода це наша організація, але дуже корисна. Про це говорять цифри в звіті Головного Заряду, про це говорять численні подяки від тих членів і членкинь, які отримали допомогу під час своєї нужди. Українські працюючі маси зрозуміли вже значіння й користь Робітничого Запомогового Товариства й горяться в його ряди.

ПРИДБАННЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА ЗА 1926 РІК.

В часі Другої Конвенції Р.З.Т. рік тому назад його членство виросло до 1,500, але дійсно добре стоячих членів було 1,300. А нині, коли відбуваються наші наради, членство Р.З.Т. виросло до 3,500. Значить за 1926 рік Робітниче Запомогове Товариство придбало 2,200 нових членів. Це є надсподіваний зросток. Пояснюється він тільки тим, що наша організація є дуже корисною працюючим масам.

А ця користь виявилася ось в чім: в 1926 році Робітниче Запомогове Товариство виплатило \$12,925.25 допомоги хорим та \$1,459.50 помертлому. Від часу свого існування Робітниче Запомогове Товариство виплатило допомоги й помертлому \$24,522.53. Значить, за самий 1926 рік Р.З.Т. виплатило допомоги значно більше чим половину того, що виплатило за перших три роки свого існування. Бо в 1926 році воно найкраще зросло й розвинулося. І чим далі воно зростає, тим більше виплачуватиме допомоги своїм членам і членкиням.

На 1927 рік Робітниче Запомогове Товариство має у своїй касі \$20,434.53, що також свідчить про те, що дальша допомога є забезпечена. Великим здобутком Р.З.Т. в 1926 році є куплення фарми (за таксу). Фарму що куплено коштувало \$1,800.00. На ній має бути збудовано притулок для старих, немичих і охаличів членів та для дітей, що залишилися сиротами після смерті батьків своїх.

УХВАЛИ КОНВЕНЦІЇ НА 1927 РІК.

Два дні радилася конвенція над тим, як би то краще повести працю в організації, збільшити її членство, подбати про освітню діяльність і т. ин. Перш всего конвенція вирішила повести велику ударну кампанію в місяці квітні 1927 року за придбанням більше членства до Робітничого Запомогового Товариства. На таке чисельне українське населення Канади Робітниче Запомогове Товариство повинно мати не менше чим 10,000 членів. А маючи таку скількість членства, тоді настане й робота провадилася-б. Тоді не прийшлося-б сушити собі голову з будовою притуку. Ми тоді мали-б притулок і для старих і для малих.

Однак ми не можемо з будовою притуку чекати, аж коли у нас буде 10,000 членів. Ми є перші піоніри будовання Р.З.Т. і перші беремо на себе тягар будови притуку, знаючи, що коли ми збудуємо цю велику гуманітарну інституцію, то працюючі маси ще краще зрозуміють користь Робітничого Запомогового Товариства й ще більше будуть до него горнутися. Тому конвенція ухвалила оподаткувати членів Р.З.Т. в 1927 році по одному доларові (тих, що платять половину місячної вкладки оподатковується тільки по 50 центів), на ціль будови притуку. Це оподаткування має бути внесенне одразу протягом чотирьох місяців, тоб-то від початку лютого до кінця травня. Ми віримо, що справа будови притуку повинна дотичити не лише членів Р.З.Т., але і цілий робітничо-фармерський загаль. Конвенція ухвалила, що коли Головний Заряд уважатиме за konieczне, щоб розпочат будову притуку ще в літі п. р., коли-ж ні, то щоб притуток було збудовано не пізніше, як в літі 1928 року, а до того часу старатися зібрати певну суму грошей на ту ціль.

БЕРІМІСЯ ЗА ОСВІТНЮ ПРАЦЮ.

Третя конвенція вирішила також взятися за активну освітню працю серед свого членства та у цій своїй праці тісно співробітничати з Товариством Український Робітничо-Фармерський Дім, яке має в тій праці певний досвід, засоби й прилучення. Конвенція рішила попорати Вищий Освітній Курс ТУРФДім, бо працівники, які вишили з минулого В.О.К., є ширши й активніші працівниками у нашій організації.

Конвенція застановлялася також над положенням фармерів, що бажали-б організувати у себе відділ Робітничого Запомогового Товариства. Там, де фармері мешкають в малих містечках, або близько них і їм не надлегло до лікаря, можна організувати відділ після статута Р.З.Т. Однак в більшості фармерів мешкають далеко від лікаря і один від другого, то їм дуже тяжко виконувати всі вимоги статута Р.З.Т. Тому конвенція поручила Головному Зарядові виробити окремий регуляцій для фармерів з відмінними вимогами і на його основі організувати фармерів.

Багато корисного вирішила Третя Конвенція Р.З.Т., виправдала деякі неточності, урегулювала деякі спірні питання і сказала, що Робітниче Запомогове Товариство буде рости й розвиватися на користь працюючих.

Товариші й Товаришки!
 Вступайте в члени Робітничого Запомогового Товариства! Хоч ви нині здорові, то не знаєте одмак, що може статися з вами завтра. Поки ви здорові, дбайте про те, щоб бути забезпеченими в часі слабости, калітва чи старости! Дбайте не лише про себе, але й про свою родину.

Збільшіть організовану силу робітництва й фармерства, бо за ким сила, за тим і правда. Готуйтеся до масової кампанії за придбанням членства для Р.З.Т. в місяці квітні! Піднесіть свій могутній організований голос за збудованням притуку! Все, що збудуємо власними мозолями й власними центами — буде наше й служимиме робітничо-фармерській справі.
 То-ж з кличем — хай живе Робітниче Запомогове Товариство! — берімся всі разом до організаційної і освітньої праці!

За Третю Конвенцію і за Головний Заряд Р.З.Т.,
 СТ. ХВАЛИБОГА, голова. І. ПАСТУХ, секретар.

КРИВАВИЙ ВІСІОРОК У ДЗВИНЯЧІ.

Дня 21. грудня 1926 р. в копалинних землях воку фірми "Озокерит" в Дзвинячі, пов. Богородчан, в Галичині, дійшло до грізних забувань.

У вище згаданій копалині від довшого часу тривали на економічному тлі непорозуміння між управою і робітниками, що врешті довело до вибуху страйку, а приводом до нього було задання робітників підвишки плати.

Страйк, який тривав уже довгий час, довів до того, що управа, яка не хотіла, чи не могла заспокоїти задання робітників, вивела їх на працю, задержуючи тільки робітників занятих при машинах, які мають за завдання забезпечувати копалині перед залівом за скріпною водою і охорону машин перед знищенням.

Коли-ж страйк продовжувався, управа спровадила робітників з-поза Дзвиняча. І дійсно, дня 20. грудня 1926 р. приїхало з Борислава 8 робітників, при допомозі яких पुшено копалиню в рух.

Це з природи річи викликало протест з боку страйкуючих, яких число виносить 150 людей. Того самого дня прийшла до управи делегація страйкерів з заданнями, щоб управа здержала працю в копалині за поміччю чужих робітників. Делегація одержала відмовну відповідь. А коли деякі з них вийшли з копалини, то дістали кулі.

А коли місцеві робітники за протестували, то дістали кулі. Так польська шляхта розправилася з робітниками. До кривавої середі в Стрию додано ще кривавий вісїорок в Дзвинячі.

ПОСТУПАЄМО ВПЕРЕД, ЧИ СТОІМО НА ОДНОМУ МІСЦІ.

Часто стрічаємо несвідомих людей, а то й т. зв. "клясово свідомих" робітників, що опираються на дешевеньких фактах або міркують своєю власною мірою, говорять, що робітництво Канади не зробило й не робить ніякого поступу, бо мовляв — "як було перед десятима роками, так саме є й зараз".

При цьому послугуються вони такими доказами: робітництво Канади не має ніодної своєї щоденної газети, ніодної сценаризованої й сильної політичної організації, не має поважного числа своїх послів у федеральнім парламенті, ні своїх кооператив, ні своєї допомогової організації, ні багатого-багатого іншого, що мають європейські робітники вже від десятиків років.

Вони правда, що в нас немає цього всього й багато іншого, але це не є й не може бути доказом, що робітничий рух в Канаді не поступає вперед. Коли так говорять невідомі й неорганізовані робітники, то їм нема чого дивуватися, бо-ж вони нічого не знають, робітничих газет не читають і через те не бачать, що пересувається поперед їх очима. Коли-ж однаке говорять це робітники, що називають себе "клясово-свідомими", то це свідчить, що їхня "свідомість" дуже вузька і вони дійсно не поступили далеко вперед.

Щоб вміти оцінити суспільне явище взагалі, а робітничий рух зокрема, треба найперше добре визначитися в економічних умовах даної країни, пам'ятаючи про те, що всяке суспільне явище має в основі певні економічні причини.

Тому не може бути в цій країні такого, чому не сприяють хвилево економічні відно-

давно вже перейшло й пережиле все те, що робітництво Канади щойно починає переходити.

Але робітництво Канади вже не буде переживати всього того, що переживало робітництво Європи. Робітництво Канади має історію всього європейського минулого і воно оминає ті тернові, може й потрібні стежки та помилки, якими європейське робітництво ступало крок за кроком і з якого ще й сьогодні не може випутатися на праву дорогу.

Протоптанню стежкою далеко краще йти, як не протоптанню. І канадське робітництво якраз йде цєю протоптанню стежкою, але не дуже скорим кроком, бо той стежки ще не протоптанню європейській пролетаріаті, ще не дійшов до своєї мети. Коли європейське робітництво одсигне те, що йому належить, то канадське робітництво дожене його дуже скоро. Раптовий переворот в одній державі змінює економічні й політичні відносини по всьому світу, а ті відносини надають суспільству інші форми думання. Про це можна дуже багато писати. Ми мусимо однаке відповісти на питання наголовку цієї статті: Постаємо вперед, чи стоїмо на одному місці?

На поволице питання можна сміло сказати коротко, що поступаємо і поступаємо скорим кроком вперед. Зайшло, робітничий рух в Канаді стоїть десять разів краще тепер, як перед війною, стоїть краще навіть в цей час, коли трейд-юні розбиті на кілька собі противних груп. Чим-же він стоїть

краще? Своєю клясовою свідомістю. Десять років тому назад ми не могли почути від звичайного фабричного, чи якого иншого робітника слова "капіталіст", "капіталістичне", а сьогодні на сто робітників 80 проц. вживають цих слів при розговорах між собою. Цих 80 проц. робітників вже вживають такої мови: "Що пише капіталістична газета", або "що пише робітнича газета", 80 проц. робітників вже відрізняють робітничі газети від капіталістичних газет. Коли вони вже знають різницю між газетами, то знають вони різницю в суспільстві. Тепер тисячі робітників йдуть на цікаві наукові лекції визначних робітничих учених, про яких колись навіть не знали. А це величезний крок вперед.

Хоч робітництво Канади поділене на індустріальні й політичні полі, однак воно прямує до створення таких організацій, а доказом цього є те, що воно відривається від старих реакційних професійних та консервативних політичних організацій, які вже не можуть його вдоволити, які не відповідають новим змінам відносинам теперішнього часу і учиняться до поступових.

Робітництво Канади переживає під теперішній час процес "шукання". Воно невдоволене і шукає за тим вдоволенням. Можливо, що ще довго прийде пережити цей процес "шукання", але означити речі нещодавно. Всього буде залежить від дальшого ходу всесвітних подій та економічних відносин в самій Канаді.

Симьовергалець.

ДВА ВПЛИВИ Й ДВІ ПОЛІТИКИ В РУМУНІІ.

В паризьких політичних колах немало збентежені італійською дипломатичною грою в Румунії. Муссоліні грає на прагненнях Румун до "остаточної" ратифікації бесарабської анексії. Наслідки гри вже мають: сильне ослаблення французького впливу в Бухаресті під риває солідарність держав Малої Антанти, яку з таким трудом налагодили Французи.

Плян Бріана був — з'єднати Польщу з малою антантою, замилити Болгарію з сусідніми державами й утворити такий чиним блок, який міг би підіграти Франції тримати її своїх руках Угорщину, Австрію та бути на варті по цю сторону кордонів С.Р.С.Р.

Але на фоні Малої Антанти Румунія може лічити лише на бідне існування. Зовсім інша справа, — вступити в орбіту Італії, яка ніби то займає Італійську позицію в Європі і яка веде хоч на словах енергійну політику! Як підслужитися Муссоліні, можна за це одержати й "ратифікацію" і де що прикупити за коштів сусідніх держав, в першу чергу у Болгарії. Плян Муссоліні з друго-

ПРОТИ ЛЕНІНІЗМУ.
 (Московська "Правда" про виступ опозиції.)

Політичний зміст опозицій-виступів на пленумі Виконавчого Комітету Комінтерну ясний. Нічим не можна затемнити того факту, що виступ опозиції — це була фракційна апеляція проти партії. Ніякими софізмами не можна затуманити того факту, що порушено зобов'язання 16-го жовтня. Не можна удавати сліпого й не бачити, що опозиція підтримувала ультр-ліві та ультр-праві угруповання, а тек і контр-революціонерів, яких викинуто за борт Комінтерну. Не можна не бачити, що опозиція поведилася на пленумі, як група відокремлена від партії, як "зразок" нової партії.

Зміст ідейної боротьби, що провадила на пленумі опозиція, — це є боротьба проти партії, боротьба проти ленінізму, боротьба проти Ленінівської науки. Правда, опозиція й тепер не зрадила своєї звичайної стратегії, стратегії маскування.

Але ніяке маскування не може захвати центрального факту комінтернівської дискусії. Опозиція ревізувала основи більшовизму, лицемірно удаючи, що боронить їх.
 Скажему боротьбу опозиції проти партії можна зрозуміти тільки в двох випадках. Або опозиція вважає, що партія "збочилася" з ленініського шляху, сама того не відаючи. Але визнати це, значить визнати, що більшовицька партія не є ленініська партія. Така дивовижна "думка" є величезний наклеп на партію, величезна зарозумілість опозиційних лідерів проти авангарду пролетаріату. Або опозиція вважає, що вона проти ідейної "установки" партії, що її "тиснуть" рямці ленініської партії, що вона не від того, щоб розвезти її "новими" ідеями, що вона вважає за потрібне перекинути міст між ленінізмом з одного боку, і троцькізмом та "оттобаверішчи-

ною" — з другого. Уся партія бачить, що саме до цього підходить опозиція, що вона активно боронить троцькізм під машкарою "справжнього" ленінізму. У принципових питаннях партія на підє з опозицією ні на який компроміс, основ ленінізму партія не відступить нікому за ніяку ціну.

Партія бачить, що опозиція де далі, то все більше збочує вправо і супроводить це "лініями" словами. Партія бачить, що опозиція зайшла занадто далеко. Партія готова ще раз піднести свій голос, ще раз вимагати від опозиції, щоб вона точно, ясно й категорично відповіла на такі запитання: чи вважає вона, що партія компетентно вирішувати всі справи революції, всі питання ленінізму, чи ні? Чи вважає вона постанови партії за обов'язкові для себе? Чи готова опозиція, справді, серйозно підлягати всім постановам партії? Що обстоє опозиція: — чи переможне соціалістичне будівництво, чи капіталізацію перед трудностями справи? Чи вона за ленінізм, чи за троцькізм? Чи за те, щоб вважати троцькізм за законмірний, ідейний "відтінок" партії? Чи за те, щоб припинити боротьбу з ним, чи боротися з ним та ліквідувати його? Чи вона за тим, щоб винищити соціал-демократичний ухил у наших рядах, щоб виконувати постанови XV. конференції, чи стоїть на своїому? Чи обстоє вона нещадну боротьбу разом з партією та Комінтерном проти суварінокористів, чи за тим, щоб кликати закінчених контр-революціонерів назад до Комінтерну? Чи за змінення й едність Виконкомом Комінтерну, чи за підрив, за знесилення цієї єдності?

За Леніна вона, чи за Отто Бавера? Опозиція повинна вибрати: або — або. Партія й собі вживає на увагу науку комінтернівської дискусії в справі опозиції ВКПІ, зробивши всі висновки з того, що опозиція виступила проти партійних постанов, порушила свої зобов'язання 16. жовтня.

За Леніна вона, чи за Отто Бавера? Опозиція повинна вибрати: або — або. Партія й собі вживає на увагу науку комінтернівської дискусії в справі опозиції ВКПІ, зробивши всі висновки з того, що опозиція виступила проти партійних постанов, порушила свої зобов'язання 16. жовтня.

За Леніна вона, чи за Отто Бавера? Опозиція повинна вибрати: або — або. Партія й собі вживає на увагу науку комінтернівської дискусії в справі опозиції ВКПІ, зробивши всі висновки з того, що опозиція виступила проти партійних постанов, порушила свої зобов'язання 16. жовтня.

За Леніна вона, чи за Отто Бавера? Опозиція повинна вибрати: або — або. Партія й собі вживає на увагу науку комінтернівської дискусії в справі опозиції ВКПІ, зробивши всі висновки з того, що опозиція виступила проти партійних постанов, порушила свої зобов'язання 16. жовтня.

З'їзд УКР. СОЦІАЛІСТИЧНО-РАДІКАЛЬНОЇ ПАРТІІ.

Дня 26. грудня минулого року відбувся у Львові черговий з'їзд Української Соціалістично-Радикальної Партії. На з'їзд прибуло 94 делегатів, що заступали 21 повітвових організацій Галичини й Волині. Більшість делегатів це — самі адвокати, інженери, редактори, просвітянські діячі та кооператори, тільки меншість, це селяне, кілька робітників і жінок. На з'їзді виголослено реферат про політичне положення, організаційні справи, культурно-освітні та професійні.

В дискусії над звітом Головної Управи й секретаріату делегати селяне остро критикували діяльність цих органів у відношенню до інших соціалістичних груп. Вже найбільше дісталось "Громадському Голосові" та його редакторам за ці напасти, які випускають на Радянську Україну. В зв'язку з тим внесено постанову, щоби "Громадський Голос" покинув лайку і демагогію та крім негативних сторін підкреслював також позитивні сторони в будівництві Радянської України.

Головою партії вибрано Льва Бачинського, містоголовими Івана Макуха, Семена Жука та Івана Неводворського. Головна управа й Секретаріат осталися майже без змін.

ПАНЬЧИШИН ЗНОВА ЗАСУДЖЕННЯ НА 4 РОКИ.

Апеляційний суд в Варшаві розглядав другий раз справу Степана Паньчишина зі Львова, обвинуваченого за участь в організуванні увільнення з в'язничого тюрми Вечоркевича і Багінського, яких описія розстріляно. Суд першої інстанції засудив Паньчишина на два і пів року тюрми, апеляційний суд підвищив Паньчишину кару до 4 літ. В поновий розправі, яку назначив, в настрий перекинута міст між ленінізмом з одного боку, і троцькізмом та "оттобаверішчи-